

der alene for sig vil meddele den af dem fabrikerede Margarine en smørlignende gul Farve. For Fabrikanterne vilde det derfor komme an paa at forstaafe sig stærkt naturlig farvede Raastoffer, og der vilde sikkert herved snart udvikle sig den Trafik i Udlandet kunstig at farve Raastofferne til Brug i Tyskland, og vilde det vist ikke være ganske let at undersøge, om al den Oleomargarin og Ole, der indføres, havde en naturlig eller kunstig Farve.

Med Hensyn til Farvning har Tanken naturlig ogsaa været henvendt paa den danske Lovs Farveparagraf, og Landmandsforbundet skriver i sit Agitationskrift: „Der har den danske Lov, som saa fortræffelig har staaet sin Prøve, da ogsaa vist os den rette Vej, idet den udtaler Farveforbudet paa den Maade, at Margarine ingen gulere Farve maa have end foreskrevet paa de af Indenrigsministeren udgivne Farvetavler. Dermed er enhver Omgaaen af Loven ubeløst, og der er taget Hensyn til alle berettigede Ønsker, idet der hverken foreslaas en bestemt Farvning, ej heller enhver Farvning er forbudt. Indførelsen af lignende Bestemmelser bør Rigsdagen paa ingen Maade afvise, thi den er et af de vigtigste Punkter i den saa fortræffelig virkende, danske Lov.“

Denne Bestemmelse vilde dog maaske ikke have saa stor Virkning i Tyskland, som den har faaet i Danmark, idet der for en stor Del der — og da særlig i det sydlige — anvendes særdeles lyst, næsten hvidt Smør.

Af Prof. Soxhlet blev i 1887 fremsat det Forslag, som senere blev taget op af andre, at der, da en bestemt Farve, som f. Eks. rød, vilde give Margarine et frastøbende Ydre og derved virke til Ødelæggelse af dette for den fattige særdeles gode Næringsmiddel, skulde tilføjes Margarine et Stof i ubetydelig Mængde, som ikke paa nogen Maade forandrede Margarine, men som enhver ved et simpelt Middel kunde opdage, selv om Smør kun var blandet med $\frac{1}{10}$ af den saaledes behandlede Margarine. Som en saadan Tilsetning anbefalede dengang 1 gr. Phenolphthalein til 100 kg. Margarine. Et Stykke hermed tilsat Margarine saa stort som en Ært giver blandet med en Draabe almindelig Natron — eller Sodaopløsning — straks en intensiv rød Farve. Har man ikke Soda ved Haanden, kan ogsaa andre alkaliske Stoffer, f. Eks. Cigaraske, benyttes. I den seneste Tid har Prof. Soxhlet foreslaaet to andre Tilsetningsmidler i samme Hensigt, nemlig den: at skaffe en „latent“ Farvning paa den Maade, at Farven kun bliver synlig, naar man ønsker at se den. Han nævner saaledes 7 gr. Zernflorid til 100 kg. Margarine; den saaledes behandlede Margarine vil med en frisk tilberedt Opløsning af gult Blodludsalt og Salthyre danne det stærkt farvede Berlinerblaat. Endelig foreslaas 100 kg. Margarine tilsat med 5 gr. Salpeter. Med Diphenylamin-Svovlsyre fremstaar en stærk Blaaefarvning.

Af disse tre Metoder, der alle maa anses for at være uskadelige, maa man for-
saa vidt foretrække den første med Anvendelse af Phenolphthalein, idet man ved denne har det reagerende Middel lettest ved Haanden, og vilde denne vel ogsaa kunne gøre Tjeneste til at opdage, om Smørret var forfalsket, naar der 1) var tilstrækkelig Kontrol med Fabrikationen, saaledes at man havde Bished for, at al fra Fabrikanterne i Handelen gaaende Margarine var blandet med Phenolphthalein, foruden at denne Tilsetning skulde være i al Margarine, der indføres, og 2) hvis Smørret altid var forfalsket med Margarine; men til Forfalskning kan ogsaa udmærket godt andre Stoffer benyttes — bl. a. alle de til Margarine anvendelige Raamaterialier.

Smør og Margarine maa ikke falskbydes i det samme Lokale.

Det tyske Landbrugsraad begrundet denne Fordring, som følger: „Den Omstændighed, at begge Varer sælges i samme Forretningslokale, gør Fristelsen større og Muligheden lettere for Blandinger, og det vilde lette de tilsynsførende overmaade, hvis denne Bestemmelse blev gennemført.“